

ABBY GREEN

3

GALINGIEJI VULFAI

PASLAPTINGASIS SEBASTIANAS

Trečiasis serijos *Galingieji Vulfai* romanas

Svajonų
ROMANAI

Knygute.lt

Abby Green

PASLAPTINGASIS SEBASTIANAS

TREČIASIS SERIJOS
"GALINGIEJI VULFAI"
ROMANAS

Versta iš Abby Green - The Stolen Bride, 2011

© Abby Green, 2011

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

© Dovilė Vaišvilaitė-Akdere, vertimas iš anglų
kalbos, 2013

© Živilė Adomaitytė, dizainas, 2012

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© Dreamstime.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2013

ISBN 978-609-406-543-9

Elektroninę versiją paruošė Knygute.lt, 2013

PIRMAS SKYRIUS

Anysa Adani jautėsi it košmare. Tetoms ir jaunesniajai seseriai ją vedant pas jaunikį, ji visaip mėgino užgniaužti kylančią paniką.

Prašmatnus saris varžė judesius ir dar labiau stiprino klaustrofobiją. Sunkūs papuošalai, tikraja to žodžio prasme varvantys nuo galvos, ausų, kaklo, rankų ir plaštakų, lenkė ją prie žemės.

Kovodama su nenugalimu noru išsilaisvinti ir sprukti ji dar kartą pamėgino save įtikinti, kad dėl tokios keblios padėties kalta tik ji. Jeigu būtų atsižvelgusi į kitų nuomonę, nebūtų buvusi tokia nedovanotinai naivi... tokia pernelyg patenkinta esama padėtimi, ir galbūt nebūtų atsidūrusi dabartinėje situacijoje.

Netrukus mergina su palyda pasirodė jauniškiui ir savo tėvams. Gražiamė ir erdviame vidiniame kiemelyje, kurį apšvietė jaukus šimtų žibintų švytėjimas, susirinkusi minia nuščiuvo. Šis kiemelis buvo vieno prašmatniausių Mumbaiaus viešbučių puošmena, brangakmenis viešbučio karūnoje. Dabar vien jo prabanga Anysai kėlė siaubą, tikrovė ir vėl užgriuvo ją

visu svoriu.

Dėl artėjančios lemties ir tragedijos apimta siaubingo šleikštulio, Anysa nenoriai tipeno pirmyn; netikėtai jos žvilgsnį patraukė vos pastebimas judėjimas šone. Ji pasuko galvą ir akimirką tarsi apakinta žvelgė į šaltai mėlynas vyriškas akis. Vyriškio gerai nebuvo matyti, jį gaubė prieblanda, tačiau net tokioje šviesoje galėjai išvelgti aukštą jo stotą ir grožį; Anysa trumpam pamiršo, kur esanti.

Galiausiai įsidėmėjusi tamsiaplaukį nepažįstamąjį, kuris neabejotinai buvo įsmukęs paspoksoti į prestižiškiausią metų vestuvių ceremoniją, ji vėl puolė į skaudžią tikrovę, kuri dabar, pamačius šį vyrą, atrodė netgi dar skaudesnė, – tarsi jis būtų kokia pabėgimo ar laisvės galimybė. Netikėtai Anysa suprato tą trumpą akimirką nepasirūpinusi nuslėpti akyse nei baimės, nei sumaišties. Jis turėjo visa tai pamatyti, todėl ji tegalėjo jaustis dėkinga, kad vyriškis buvo visiškai pašalietis. Atplėšusi nuo jo žvilgsnį Anysa padaršino save ir žengė pasitikti likimo...

***

Nuo karšto nuotakos žvilgsnio Sebastianui Vulfui vis dar lengvai svaigo galva. Veidą mergina buvo atsukusi tik trumpam, bet tose

rudose akyse jis spėjo pamatyti visą gyvenimą.

Sebastianas pamėgino nusipurtyti kūną užvaldžiusį keistą dilgsėjimą. Jis nenoromis turėjo pripažinti dar nė karto nematęs tokios gražios nuotakos. Paskui ciniškai sau nusišypsojo, – tarsi kada nors ketintų stebėti, kaip jam skirtoji eina pas *ji*. Pasakyti, kad Sebastianas, kilęs iš didelės šeimos ir gimęs tėvui, kuris per visą gyvenimą turėjo tris žmonas, daugybę meilužių ir aštuonis vaikus, skeptiškai žiūrėjo į šventąjį santuokos sakramentą, būtų mažų mažiausiai per švelnu.

Geležinės valios pastangomis jis vėl nukreipė mintis į aplinką, kaip galima toliau nuo potencialiam minų laukui prilygstančių prisiminimų apie šeimą, kurios nariai, vos gavę progą, paliko Vulfų dvarą ir pasklido po platųjį pasaulį.

Erdvaus ir puošniai dekoruoto vidinio kiemelio centre, temstančio dangaus fone, stovėjo didžiulė nepakartojamo grožio šilku dengta palapinė. Dėl karališkos ir gracingos laikyenos nuotaka atrodė aukštesnė, nei buvo iš tikrųjų.

Jos veidas – tarsi glotni kaukė, rodanti gilų susikaupimą, bet žinodamas, koks įmantrus

yra tradicinis indų santuokos ritualas, Sebastianas negalėjo jos dėl to kaltinti. Ritualą sudarė svaiginanti veiksmų, kurių kiekvienas buvo ne mažiau svarbus už paskutinį ir pakluso griežtam kodeksui, seka. Ceremonija vyko jau ne vieną dieną, ir dabar pagaliau pasiekta jos kulminacija. Nuo smilkalų šiltas oras buvo prtvinkęs sodraus ir prabangaus aromato.

Dar prieš kelias minutes Sebastianas stebėjo, kaip aukštai iškeltame auksiniame krėse buvo atneštas ilga auksu siuvinėta tunika ir prie jos derančiomis kelnėmis pasipuošęs jaunikis, kurį pasveikino giminės; jo veidas slėpėsi už šviežių serenčių uždangos.

Tik paskui buvo atlydėta nuotaka, kurios riešai išpuošti sidabrinėmis, raudonomis ir auksinėmis apyrankėmis. Rankas iki pat alkūnių puošė įmantrios chna dažais pieštos tatuiruotės. Su žvilgančiu raudonų ir aukso spalvų sariu, puošniu galvos apdangalu ir perlų bei deimantų dirbiniu ant kaktos jaunoji atrodė kaip Mogolų imperijos laikų Indijos princesė.

Vėl prisiminęs, kaip susipynė jų dviejų žvilgsniai, Sebastianas saulės rezginyje pajuto geismo dūrį. Keista, bet jam pasirodė, kad jos didžiulėse rudose, tirštai juodais dažais apvesdose akyse matė kažką panašaus į paniką ir

neviltį.

Jis susiraukė: veikiausiai bus apsirikęs, nes dabar, jaunikiui ir jaunajai dedant vienas kitam ant galvos girliandas, ji atrodė kuo tyriausias romumo įsikūnijimas. Ar jam ir vėl pasivaide- no, kad suvirpėjo gležnos jos rankos? Sebastianas mintyse save subarė: kodėl jam turi rū- pėti nepažįstamosios emocinė būseną jos ves- tuvių dieną? Jam turėjo rūpėti tik tai, kad ce- remonija praeitų sklandžiai ir kad nekiltų nė menkiausio preteksto prikibti prie santuokos vietos.

Šis viešbutis buvo tik vienas iš didelių pelną nešančios visą pasaulį apjuosusios viešbučių grandinės. Beprotiškai prabangus *Didysis Mumbajaus Vulfų viešbutis*. O jis pats čia už- suko tik patikrinti, ar metų vestuvių ceremoni- ja vyksta kaip pridera: Anyša Adani su Džama- liu Kapūru Chanu – dvi karščiausios Bolivudo žvaigždės.

Iš ataskaitos, kurią jam buvo pateikęs asme- ninis padėjėjas Indijoje, Sebastianas žinojo, kad Anyša Adani prieš kelerius metus buvo tituluota *Mis Indija*, o po sėkmingos maneke- nės karjeros pradėjo vaidinti Bolivudo filmuo- se; ji greitai tapo Indijos kino gerbėjų numylė- tine, ir dauguma filmų, kuriuose ji vaidino, at-

sidurdavo pirmojoje geriausių filmų sąrašo vietoje. Meilė ir santuoka su kita Bolivudo žvaigžde Džamaliu Kapūru Chanu turėjo ilgims ateities metams porą paversti karščiausia Indijos kino pora. Apie juos sukosi visos masinės liaupsės, o daugiau nei milijardą žmonių turinčioje šalyje tai buvo labai sumanu.

Sebastianas skubiai apžvelgė vidinį kiemelį, su pasitenkinimu užfiksavo kiekvieną nuo galvos iki kojų ginkluotą apsaugos darbuotoją ir paprastai apsirengusį policininką bei nuosavus puikiai ištreniruotus apsaugos komandos narius. Atsitiktinumams čia vietos nebuvo; Sebastianas pasitikėjo griežtomis apsaugos priemonėmis ir diskretiškumu, kuriuos galėjo užtikrinti visuose iki vieno savo viešbučiuose. Kaip tik tai ir buvo viena priežasčių, kodėl šiai ceremonijai buvo pasirinktas būtent jo viešbutis, ką jau kalbėti apie santūriai prabangų interjero grožį.

Iš ten, kur stovėjo Sebastianas, buvo matyti kylantis mėnulis, kurio šviesa tarsi takas nusidriekė per Arabijos jūrą, ir prožektoriais apšviestų Indijos vartų – žymiausio Mumbajaus objekto – kontūrai.

Sebastianas laukė, kada jį apims įprastas

pasitenkinimo jausmas, kuris visuomet apimdavo tokiomis retais momentais, kai tarsi iš šalies galėdavo apžvelgti ilgą ir sunkų savo darbo kelią. Ilgokai stovėjęs aukštai iškelta galva, jis pagaliau pripažindavo savo sėkmės vaisius. Tačiau šį kartą pasitenkinimo nejuto. Sebastianas tik dar po kelių akimirų suprato, kad šis jausmas buvo jį aplankęs jau senokai.

Nepratęs prie tokių apmąstymų ir netgi šiek tiek sunerimęs dėl gilinimosi į savo jausmus, ko paprastai nedarydavo, Sebastianas dar kartą pažvelgė į palapinės centrą, kur nuotaka ir jaunikis dabar vienas šalia kito sėdėjo ant pakylų pastatytuose karališkuose krėsluose.

Dailus jaunosios veidas vis dar buvo it šalta ramybės kaukė, bet Sebastianui net plaukai piestu stojosi – taip stipriai jis jautė, kad tokia išraiška iš tikrųjų tėra tik kaukė.

Paskui papildė jis pajuto kai ką gerokai žemiškesnio. Kadangi jaunoji buvo pasipuošusi įmantriu vestuviniu apdaru, tik kur ne kur buvo matyti nuoga, blyškios alyvų spalvos oda; tačiau Sebastiano akis užfiksavo gundantį nuogo juosmens linkį ir priglundusios liemenės išryškintą klubą. Jis lengvai įsivaizdavo šilkinį jos odos švelnumą, kuris veikiausiai turėjo pakenėti į ką tik išsiskleidusios rožės žiedlapį.

Dideliam savo liūdesiui ir pasibjaurėjimui, Sebastianas susivokė akimis ryjąs *nuotaką* pačiame jos vestuvių ceremonijos įkarštyje ir netgi patiriaš tokią erekciją, kokios nepatyrė per paskutinę sueitį. Dar jis susiprato pačiame primityviausiame lygmenyje *pavydįs* jaunikiui, kad būtent anam teksianti laimė išragauti dosnių egzotiško nuotakos grožio paslapčių.

Sebastianas pats save gerai supurtė. Net neabejojo, kad Anysa niekuo nesiskiria nuo kitų aukštesniosios klasės šeimų merginų. Mažoji princesė. Nors ji siekia aktorės karjeros, santuoka su šiuo vyru tebus dar vienas žingsnelis į prabangų gyvenimą ir dykinėjimą. Jis neabejojo ir tuo, kad savo vestuvių naktį ji nebus drovi skaistulė. Nors Bolivudo kinas propagavo skaisčią meilę, tikrame pasaulyje žvaigždės buvo ne ką dorovingesnės nei Holivude; be to, jos santykiai su šiuo vyru buvo reklamuojami jau mėnesių mėnesius.

Ir vis dėlto nusisukti Sebastianui buvo gero- kai sunkiau, nei norėjosi pačiam sau pripažinti. Jis nuvijo šalim nerimą keliančias mintis apie juodais dažais apvestas akis, kurios perdavė, matyt, tik įsivaizduotą sielvarto signalą, ir ne mažiau nerimą keliančius erotiškus pusiau pridengto seksualaus kūno vaizdinius.

Sebastianas išėjo iš vidinio kiemelio ir niūriai sau nusišypsojo. Protas krėtė pokštus, regis, jį bus trumpam apsvaiginę ritualas ir smilkalai. Žingsniuodamas per pagrindinio priimamojo salę, kurioje nuostabiai pynėsi klasikinis mauriškasis ir portugališkasis stiliai, jis šaltakraujiškai ignoravo susižavėjimo kupinus žvilgsnius, kuriuos į save visada atkreipdavo galią spinduliuojančiu stotu. Dėl moterų dėmesio nei jam, nei jo broliams niekada neteko nerimauti. Jie be pastangų jas traukė jau tada, kai buvo užtektinai suaugę, kad suprastų, ką tas dėmesys reiškia.

Dar po kelių minučių, pasišnekėjęs su viešbučio valdytoju, Sebastianas žengė į asmeninį liftą ir kaipmat pajuto pažįstamą poreikį griebtis kokios nors fizinės veiklos, kuri padėtų praskaidrinti ir nuraminti protą. Mankštinimasis Sebastianui buvo tarsi narkotikas, būdas išlieti energijos perteklių, sporto jis imdavosi visada, kiek save atminė. Anksčiau jis padėdavo jam pabėgti nuo traumuojančio ir chaotiško auklėjimo, dabar – nuo griežtų laiko apribojimų. Mankštinimasis sumažindavo kasdien vis augantį nepasitenkinimo jausmą ir dažnai padėdavo prastumti naktis, kai pavykdavo nusnūsti vos tris valandas – chroniškos nemigos kanki-

namo žmogaus prakeiksmas.

Sebastianas nematė lifto durų veidrodyje atspindinčių beaistrių savo prakaulaus veido bruožų. Jis jau seniai išmoko visuomenei pateikti susikurtą kaukę, net jeigu viduje kunkuliudavo didžiausios aistros. Tačiau šį kartą jo mintys nevalingai grįžo prie poros apačioje. Sebastianas neabejojo, kad laikui bėgant ir į jų gyvenimą prasiskverbs realybė, kad ir jiems taps aiški apgaulinga visų santuokų iliuzija. O šalyje, garsėjusioje vienu žemiausių pasaulyje skyrybų skaičiumi, laimingajai porai jis tegalėjo pajusti užuojautą, nes neatrodė, kad juodu kada nors galės ištrūkti iš sąjungos gniaužtų, ypač jei susilauktų vaikų.

Sebastianas pašiepiamai save subarė: kas jis toks, kad juos smerktų ar teistų? Argi jis pats nekilo iš toli gražu ne tobulos šeimos?

Su šia mintimi lifto durys atsivėrė, ir Sebastianas žengė į mansardoje įrengtus *Didžiojo Vulfo* apartamentus – geriausias visame viešbutyje. Nusirišęs kaklaraištį ir nusivilkęs švarką jis palinkėjo porai apačioje kuo geriausias kloties ir ryžtingai nuvijo geidulingos nuotakos vaizdą.

Anysa beveik nematė aplink vykstančio ritualo. Mergina jautėsi sustingusi ir suvokė, kad

toks jausmas tėra tam tikra savignyna, kad ir kokia pavojingai trapi.

Jai jau dvi dienas, nuo pat tos akimirkos, kai patogus, privilegijuotas ir saugus jos pasaulis subyrėjo į šipulius, skaudėjo galvą. Tą kartą, norėdama nustebinti Džamalį ir vildamasi, kad galės jį padrąsinti skaisčią jūdviejų meilę pastūmėti į aukštesnį lygmenį, ji nuėjo į jo viešbučio kambarį.

Mintis, kad vestuvių naktį tebebus skaisti, Anysą nepaaiškinamai įbaugindavo; tikriausiai ji jau tada suprato, kad tai, kas ją siejo su Džamaliu, nebuvo normalu, todėl paprasčiausiai norėjo jį kaip nors išprovokuoti. Ji niekada nepajėgė suprasti, kodėl jis toks santūrus.

Tačiau, užuot radusi jį ramiai skaitantį naują scenarijų, kaip kad ketino, Anysa užtiko jį lovoje. Su padėjėju. *Vyriškos lyties* padėjėju.

Šokas ją ištiko ne iš karto. Ji klupdama puolė į vonią ir sublogavo. Per tą laiką Džamalio meilužis kažkur dingo, o jos sužadėtinis spėjo nusiraminti tiek, kad imtųsi glaistyti nuostolius....